
[2020-15-RE](#)

Causa 2020-15-RE

(Madeira Simoes c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 72-2020. Recurs d'empara

Aute del 17 de febrer del 2020

BOPA núm. 16, del 26 de febrer del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 10 de febrer del 2020, per la representació processal del Sr. Lluís David Madeira Simoes, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 24 de gener del 2020, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la vida i a la seva protecció, reconeguts a l'article 8 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, ja que en aquest cas la pena de presó pot suposar una pena de mort, que anul·li la resolució impugnada i que retrotregui les actuacions al moment anterior al pronunciament de l'aute impugnat per tal que la Sala Penal resolgui respectant els drets esmentats;

Vista la Constitució, especialment els articles 8, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 22 de març del 2019, el Tribunal de Corts va condemnar, mitjançant sentència, del Sr. Lluís David Madeira Simoes, com a autor responsable penal d'un delictes major continuat de tràfic de productes estupefaents marihuana en la modalitat d'introducció i venda en gran quantitat i de cessió a menors d'edat, amb la circumstància modificativa de col·laboració, a la pena de 5 anys de presó i al pagament d'una multa de 10.000,00 €. Aquesta sentència va ser confirmada, el 28 de juny del 2019, en apel·lació per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

1.2. Atès que el Sr. Lluís David Madeira Simoes estava complint la presó provisional en mode d'arrest domiciliari per motius de salut en virtut d'un aute del 14 de desembre del 2017, dictat per la Batlliad'Instrucció, no va ingressar al Centre Penitenciari en compliment de la seva pena fins al 8 de juliol del 2019.

1.3. Arran del resultat del seguiment efectuat al pres per diversos facultatius, la seva representació processal va sol·licitar al Tribunal de Corts que permetés que el condemnat complís la pena de presó ferma en el seu domicili.

1.4. El 26 d'agost del 2019, el Tribunal de Corts va dictar un aute en què desestimava aquesta petició.

1.5. La representació processal del Sr. Lluís David Madeira Simoes va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 24 de gener del 2020, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que desestimava aquest recurs i confirmava íntegrament la decisió del Tribunal de Corts.

1.6. El 10 de febrer del 2020, la representació processal del Sr. Lluís David Madeira Simoes va interposar un recurs d'empara contra l'aute del 24 de gener del 2020, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la vida i a la seva protecció, reconeguts a l'article 8 de la Constitució.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. Com a qüestió prèvia a l'anàlisi del contingut constitucional d'aquest recurs d'empara, per tal de determinar si procedeix o no la seva admissió (articles 35 i 37 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional), esdevé necessari examinar si la llera processal escollida pel recurrent per interposar el seu recurs d'empara és o no l'adient.

2.2. Des de l'àmbit objectiu de les resolucions que són objecte de recurs d'empara aquest Tribunal Constitucional ha tingut ocasió de precisar l'abast de l'article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, modificat per la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil. En les nostres decisions recaigudes en les causes 2019-19-RE i 2019-66-RE hem afirmat que el recurs d'empara és procedent contra les sentències que desestimen, en fase de recurs, les demandes de procediment urgent i preferent, els autes que inadmeten o desestimen, a la fase de recurs, els incidents de nul·litat o les resolucions judicials fermes dictades pel Tribunal Superior de Justícia o pel Tribunal de Corts si l'incident de nul·litat no ha estat interposat, atès que d'acord amb l'article 18 *quater*, apartat 7 (en la redacció atorgada per la disposició final cinquena de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre esmentada), l'incident de nul·litat no és imprescindible per poder accedir a l'empara quan els drets vulnerats són manifestacions del dret a la jurisdicció (indefensió o incongruència).

2.3. Establert l'abast de les resolucions judicials que poden integrar l'objecte d'un recurs d'empara, s'han de delimitar les lleres o camins processals per poder accedir al Tribunal Constitucional.

En aquest sentit, la disposició final tercera de la Llei 24/2018 va modificar també la Llei qualificada de la Justícia i va donar una nova redacció al seu article 6. Si es connecta allò que disposa aquest article amb la modificació de l'incident de nul·litat (articles 18 bis, *ter* i *quater* de la Llei transitòria de

procediments judicials).

La vulneració dels drets de l'article 10 de la Constitució i la dels altres drets i llibertats reconeguts en els capítols III i IV de la Constitució, quan aquesta s'ha produït en el marc d'un procés judicial, són tutelats via incident de nul·litat d'actuacions, el qual es configura com un procediment urgent i preferent amb dues instàncies, però que resulta evitable per la part que es considera afectada, ja que pot interposar directament el recurs d'empara (article 18 *quater*, apartat 7 de la Llei transitòria de procediments judicials).

En canvi, la vulneració dels drets i llibertats, llevat dels continguts a l'article 10 esmentat i que no s'han produït en el marc d'un procés judicial, es tutel·len pels tribunals per la via del procediment urgent i preferent, regulat en la Llei transitòria de procediments judicials en dues instàncies.

2.4. En el cas que ara ens ocupa, és clar que no estem, i així ho admet el recurrent, davant d'una eventual vulneració de drets continguts a l'article 10 de la Constitució. El recurs d'empara es fonamenta en la vulneració del dret a la vida (article 8 d'aquesta mateixa norma), sense que es pugui considerar que aquesta eventual vulneració ha tingut lloc en el procés judicial. En efecte, després de la condemna ferma a presó del recurrent en empara, aquest va sol·licitar el compliment de la pena en arrest domiciliari, el qual va ser denegat tant pel Tribunal de Corts com, en via de recurs, per la Sala Penal, per no incardinar-se en cap dels supòsits previstos en la legislació penitenciària.

Per tant, cal inadmetre a tràmit el recurs d'empara actualment prematur, tot indicant que la llera processal escollida és incorrecta, atès que allò que és procedent és la interposició d'un procediment urgent i preferent per a l'obtenció, si s'escau, de la tutela sol·licitada per l'eventual vulneració del seu dret a la vida i a la protecció d'aquest.

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2020-15-RE interposat per la representació processal del Sr. Lluís David Madeira Simoes contra l'aute del 24 de gener del 2020, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 17 de febrer del 2020.

Dominique Rousseau

Josep-D. Guàrdia Canela

President

Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Jean-Yves Caullet

Magistrat